

Norrlandsträngaren 2022

Tidskrift för Norrlandsträngare Nr 1

SJUKVÅRDSTRUPPER. TRÄNGEN.

SOLLEFTEÅ.

Vykort från ca 1910

Lars Solanders vykortssamling

Norrlandsträngare

Innehåll

Sid 2 - 3

Sollefteå har fått kraften tillbaka och framtidstron

Sid 4 - 9

T 3 Kamratträff 2022

Sid 10 - 13

T 3:s förbandsanda

Sid 14 - 15

Hur T 3-anställda fick nya bostäder

Sid 16

*Trängträff 2023
Föreningskontakter*

Under drygt två år har pandemin gäckat oss och förutsättningarna för en stor del av vår verksamhet har förändrat. Planerade möten har skjutits upp och aktiviteter har gått på sparlåga. Vi har å andra sidan hittat nya vägar båda att jobba, resa och hålla kontakter. 2022 har det dock inte hindrat oss från att så sakta återigen dra i gång verksamheten.

Det var med stor glädje vi i januari kunde följa återinvigningen av nya I 21. Den militära verksamheten som satt så stort avtryck på Sollefteå är nu äntligen åter. Många minnen väcks till liv vid åsynen av militära fordon i stadsbilden och ljudet av verksamhet på skjutfältet.

Under våren hölls en efterlängtd T 3-träff i Sollefteå och en av punkterna var ett

föredrag av C I 21 Överste Jonas Karlsson. Det är med tillförsikt vi ser på utvecklingen och den stora byggnationen av ett helt nytt regementsområde. Kanske var det så här man kände i Sollefteå i mitten av 1890-talet när dessutom två förband skulle etablera sig. I tidigare nummer av NT har olika politiker skrivit om Försvaret etableringen och denna gång har turen kommit till Åsa Sjödén och Johan Åberg. I tidningen skriver också Jan Bergström om T 3-andan och vi startar en artikelserie om bostadsbyggandet på Remsle.

Med önskan om en fin höst

Kjell Åström

*Ordförande
T 3 Kamratförening*

Sollefteå har fått tillbaka kraften och framtidstron!

Åsa Sjödén och John Åberg beskriver deras syn på arbetet med återetableringen av Västernorrlands Regemente I 21.

Det kanske låter överdrivet för utomstående, men vi upplever att det är precis så det är.

Hatkärleken i öknamnet "ett skidspår mellan två regementen" säger egentligen allt. Sollefteå var, på gott och ont, det där skidspåret som vi alla älskade, men ändå gärna skrockade skämtsamt om.

För oss som är födda och uppvuxna i vår fina regementsstad Sollefteå så finns historien i vårt DNA. Alla kände någon som jobbade på antingen I 21 eller T 3 och det var få som inte hade intressanta berättelser om onsdagskvällarna på Gyllene Orren. När så det ödesdigra beslutet om nedläggning av I 21 togs så år 2000 var det som om något brast inom oss. Vilka var vi nu? Vad skulle hända med kommunen? Hur blev det med alla jobb?

Sollefteås självbild fick sig en rejäl törn och den generella

självkänslan var i gungning. Där och då var det många som sörjde och knappast någon som kunde drömma om att Regimentet 21 år senare skulle återuppstå.

Hur började då resan tillbaka till beslutet om en återetablering? Ur ett Socialdemokratiskt perspektiv så har vi alltid haft medlemmar inom Försvarsmakten och det skulle bli dessa som fick bollen i rullning.

Ett oroligare omvärldsläge med strider i Tjetjenien och Rysslands annektering av Krim gjorde att försvarsfrågorna allt som oftast diskuterades på våra interna möten. Efter en tids interna diskussioner huruvida det var möjligt och rimligt att driva frågan om en återetablering av I 21 beslutade Socialdemokraterna i Sollefteå hösten 2016 att börja arbeta utåt-riktat för att få i gång Regimentet igen.

Vi tog frågan in i kommunen och knöt

till oss lokala personer med kunskap inom försvarsfrågor, formulerade strategier och rimliga målsättningar.

Insikten att vi behövde bredda våra kontaktytor infann sig snabbt och ett systematiskt lobbyarbete tog sin början och det rådde en total samstämmighet de lokala partierna emellan om att samarbete var en stor framgångsfaktor. Detta var något som igenom hela processen präglade arbetet. Vi hade också mycket stor hjälp av en liten grupp tjänstemän som vid sidan av sina ordinarie arbetsuppgifter jobbade stenhårt med marknadsföringen av Sollefteå som etableringsort när försvaret behövde byggas ut.

Vi gick alltså vår egen väg, argumenterade stenhårt utåt för alla fördelarna med Sollefteå såsom erfarenhet, geografiskt läge, lokaler, övningsinfrastruktur och sist men inte minst, befolk-

ningens positiva syn på Försvarsmaktens verksamhet. Vi upp-vaktade ministrar, försvarspolitiker, riksdagsledamöter, försvarsanställda och journalister. Samtliga som kunde stötta eller på ett positivt sätt påverka vår vision om en uppstart av Regimentet blev på det ena eller andra sättet

kontaktade. Nu 5 år senare så ser vi resultatet och det ser bra ut hittills. Målet för Västernorrlands Regimente I 21 är att år 2030 ha två skyttebataljoner färdiga med totalt 250 värnpliktiga. Vi är jättestolta över vårt gemensamma arbete. Vi är dock inte nöjda! Nu kämpar vi vidare

för att antalet utbildade värnpliktiga ska öka och vi ser framför oss att antalet utbildade varje år på sikt kan uppgå till 800 vilket betyder att verksamheten på I 21 kan växlas upp och att värnpliktiga återigen kan utbildas för att ingå i en brigadstruktur.

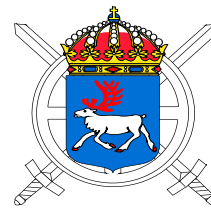
Framtidstron och kraften är på väg tillbaka i vårt kära Sollefteå, ja, kanske till och med vår själ är tillbaka då vi nu återigen kan beteckna oss som boende i en Regementsstad!

*Åsa Sjödén och
John Åberg
Socialdemokraterna i
Sollefteå kommun*

T 3 Kamratträff 20-21 maj 2022 Sollefteå

Vi som fått förtroendet att planera kamratträffen 2022 möttes första gången på senhösten för ett inledande möte. Där diskuterades olika förslag på program för dagarna. Efter mötet beslutade vi att göra en rekognoseringsresa till Junsele, då ett av våra alternativ var att göra en utflykt till Galaxen, en flytande restaurang ute i Betarsjön. I mitten av december stämde vi träff med ägaren och kom fram till ett lämpligt koncept för ena dagens eftermiddags/kvällsaktivitet. Därmed var den största

programpunkten avklarad. Vid jultid skickades en inbjudan med ett preliminärt program, och redan efter några dagar började anmälningar komma.

Senare blev det klart att Chefen för Västernorrlands Regemente, Överste Jonas Karlsson skulle komma och informera om etableringen av det nya regementet.

Därmed var två av de kanske mest intressanta programpunkterna i hamn.

I mitten av mars skickades en påminnelse, vilket förmodligen var en väckar-

klocka för många och anmälningarna strömmade in.

Vid vårt nästa möte efter påsk fördelades olika ansvarsområden och kontaktpersoner utsågs.

30 april var sista anmälningssdag och glädjande var 62 norrlandsträngare anmälda till årets träff. Från den dagen var det SMHI:s långtidsprognoser som var mest intressant, då stor del av vårt program skulle vara utomhus.

Precis som inför annan militär verksamhet skall man mönstra in och prickas av.

Då många rest samma dag fanns kaffe som avnjöts ute i det vackra vädret. Därefter följde information från T 3 Kamratförening och från C I 21. Jonas Karlsson berättade om regementets tänkta etablering och placering och mängder med frågor följde. Efter en stunds paus väntade en efterlängtd kamratmiddag i före detta D-kasern, där det idag är ett café. På middagen deltog även C I 21 samt representanter för I 21 kamratförening. Som vanligt då vi träffas finns det mycket att minnas och prata om, vilket gjorde att många kom det till att bli en sen kväll.

Lördagen inleddes ute på Tunet med en parentation över, sedan föregående kamratträff, avlidna medlemmar. Därefter pratade Jan Bergström över temat "T 3-andan". Ett mycket uppskattat inslag där han hämtat mycket av sitt anförande från Nipposten och T 3-Nytt. (Se särskild artikel)

Ett annat återkommande inslag var fotografering framför kanslihuset. Nu stod bussarna framkörda för en stadsrundtur. Första anhalt var minnesstenen för

veteraner nere Ångermanälvens strand och Ingrid Thulins väg. Där fick information om stenens tillkomst och kamratförenings ordförande satte en blomma i anslutning till stenen. Uppsittning och vidare färd till gamla lägret på Övergård. Johan Hedman tillika ordförande för *Vattentornets vänner* redogjorde om tornets historia och framtida öde med flyttning till en mer publik plats vid riksväg 90 (för övrigt mitt emot nya I 21:s planerade kasernområde). Nästa anhalt blev Hågesta, I 21-området, där vi stannade och fick se var förbandet finns idag och sedan vidare på dess tänkta plats. Som avslutning åkte vi runt på övningsfältet för att visa på de utmärkta förutsättningarna för militär verksamhet i närområdet. Under helgen pågick en stor hemvärnsövning och vi fick på en mängd ställen i centrala staden se soldater under övning. Nu var alla hungriga och vi åkte till Nipanrestaurangen (T 3-matsalen) för lunch. Nästa anhalt var Junsele och vi indelades i två transportomgångar för att vara förberedda inför färden ut till Galaxen. De båtar som

tog oss ut kunde bara ta 30 passagerare och omgång två fick vänta på sin tur i solskenet på puben Corner House.

När vi närmade oss Galaxen möttes vi av musik och väl ombord serverades en välkomstdrink. Vädret var som tidigare beskrivits strålande och vi kunde avnjuta drinken på soldäck. En grillbuffé med flera olika sorters kött och lokala rätter dukades fram och alla kunde äta sig mätta av allt det som bjöds. De som ville kunde sitta ute och äta medan andra föredrog platser inomhus. Minglande vidtog och alla verkade njuta av den bedårande utsikt vi hade från Galaxen.

Hemfärden påbörjades vid 20-tiden och en enkät om årets träff delades ut. Även idéer till nästa träff efterfrågades.

Tack för många fina ord och tips inför kommande träff som förhoppningsvis sker våren 2024.

Kamratträff-kommittén och styrelsen för T 3 Kamratföreningen.

T 3-träff 2022

T 3-träff 2022

T 3-träff 2022

T 3-träff 2022

Sittande från vänster; Jan Gradin, Kjell Fahlén, Lars Rundgren, Sven Erik Byström, Kalle Ström, Billy Melinder, Jan Henrik Gladh, Kjell Litström, Ågot Byström.
Stående främre rad från vänster; Ingallil o Lennart Thuvesson, Erik Sjödin, Alf Hellsström, Ingemar Ekström, Karin Håkansson, Lennart Norman, Gunnar Selander, Ulf Torhult, Lennart Bovång, Jan Karlsson, Bengt Rulander, Roland Olsson, Tommy Danefjord, Arne Abrahamsson, Kalle Ödlund.
Övriga bakom från vänster; Örian Gradin, Håkan Lijja, Per Kjellin, Per Oremo, Anders Wiik, Christer Bergström, Bertil Olofsson, Tord Hellberg, Håkan Boman, Björn Kjellman, Kjell Rolander, Peter Svensson, Lars Vigen, Thomas Olofsson, Bengt Åke Sundelin, Ulf Kjellin, Bert-Ove Lundberg, Göran Nordström, Bengt Jacobsson, Christer Cedergren, Lars Ahman, Per Hedström, Sture Lantz, Lennart Jonsson, Göran Andersson, Sten-Erik Öberg, Jan Skoog, Bengt Olofsson, Barbro Sjödahl, Tommy Dolk, Lars Gunnar Backlund, Jan Bergström, Marina Byström och Kjell Åström.
Fotograf: Nils Berglund

Förbandsanda

Minnesstund lördag den 21 maj

Årets kamratträff är tredje träffen där jag fått förtroendet att ansvara för den traditionella minnesstunden på lördag morgonen ute på tunet.

Vår minnesplats med en fantastisk utsikt ner mot Ångermanälven och med Multräberget i bakgrunden.

Vad skall man tala om vid ett sådant tillfälle? Efter mailkontakt med Kalle Ödlund där Kalle skrev nedanstående kändes det självklart, att vi skulle samlas kring "Den

goda förbandsandan som finns vid Norrlands trängkår".

"Tänker på den positiva andan som var på T 3 när man började där. I vår ålder lever vi ju på gamla minnen, så den positiva andan som rådde på T 3 kanske kan vara något att tala om".

Minnesstund på "Tunet" - Plats för meditation och tankar

I dag är vi 60 personer med en nära relation till Norrlands Trängkår (T 3) som träffas. Man kan ju fundera på varför vi träffas för att tala om och minnas vår yrkesverksamma tid på T 3. Det är ju trots allt 22 år sedan verksamheten lades ner här i Sollefteå.

Jag tror att det är alla fina minnen och det goda kamratskapet vi har från vår tid här på T 3, som gör att vi samlas vartannat år för att minnas vår tid här. Då kommer man osökt in på om det inte är

för den goda förbandsanda, som alltid har funnits på vår arbetsplats under vår tid här på T 3, som gör att vi vill träffas nu i helgen.

När jag började tänka i dessa banor blev jag nyfiken på vad förbandanda står för i kontexten T 3. Kanske kan man hitta svaret i "Nipposten" från 1942 – 1945 eller i "Norrlandsträngaren" som sammanfattade utbildningsåret.

Men först lite fakta:

Handbok "Samarbete och Befälsföring" från 2014 säger så här beträffande "Förbandsanda". Inom Försvarmakten pratar vi stundtals om förbandsanda och hur viktig den är för såväl förbandens fredsmässiga verksamhet som i strid.

Men vad menar vi med "förbandsanda" och hur uppstår den?

I handbok "Samarbete och Befälsföring" (2014, s. 107) benämns: "förbandsanda"

som ”en stark känsla av samhörighet och medvetandet hos varje individ att man har ett ansvar för att förbandet löser sin uppgift”.

En god förbandsanda kännetecknas av att personalen:

- söker och har kunskap om vilka uppgifter enheten ska lösa och varför
- har förtroende för sin egen, kamraters och sina chefers förmåga att lösa uppgiften
- har en god förmåga att samarbeta
- värnar om varandra och enheten
- framför förslag och idéer som stärker förbandets förmåga att lösa uppgiften
- är måna om förbandets anseende utåt

Jag vill också lägga till: Gemensamma upplevelser och erfarenheter

Slutsats: En stark förbandsanda skapas genom att traditioner ärvs mellan generationer och byggs från botten och uppåt, vilket kräver att toppen tillåter den att frodas. Yrkeskunnig personal, som har tydliga mål med sin verksamhet, är viktig och är också grund till god förbandsanda.

Vad säger ”Nipposten 1942-1945” om ”Förbandsanda”? Tidningens syfte är bl.a. som jag kan förstå, att ge information från förbandsledningen till befäl och soldater. Men kanske

”Nipposten” ändå har som viktigaste uppgift att roa de soldater och befäl, som låg inkallade under beredskapen eller var under värnpliktsutbildning. På det sättet bidrar ”Nipposten” på sitt tillåtande sätt (hög och låg tillåts att framföra sina tankar och funderingar) till att skapa en god förbandsanda vid förbandet.

Sättet att uttrycka sig under denna tid är ju inte detsamma som idag 2022. Man talar inte så mycket om ”Förbandsanda” utan uttrycker sig på ett uppdragsrelaterat sätt, men visst är det förbandsanda man uttrycker på ett annat sätt än idag kopplat till den tidsanda som då rådde.

Här några citat från Nipposten:

Öv Qvarnström Nipposten 1942: ”En personalorganisations styrka och hållfasthet är beroende av de

enskilda medlemmarnas solidaritet och om alla är solidariska blir organisationen stark”.

Öv Camitz Nipposten 1945: Inledningsord i Nipposten från detta år med orden ”Tack för god vakt. Orsaken till att kårens personal på ett så tillfredsställande och gott sätt fullgjort sina skyldigheter och plikter under de gångna sex beredskapsåren bottnar i, att en god och hållbar krigsmannaanda varit råddande inom Kunglig Norrlands trängkår och dess fältförband”.

Om man sedan tittar på vad som står i Norrlandsträngaren från 50-talet och framåt hittar man mera konkreta och mindre uppgiftsinriktade beskrivningar och tankar om vad förbandsandan står för vid T 3, både från befäl och värnpliktiga.

Öv Melin säger i sitt Hälsningstal i Norrlandsträngaren från 1959:

”God anda värdefull när det gäller att nå ett resultat”.

En befälselev vid 1. Kompaniet skriver så här om sina befäl vid kompaniet i Norrlandsträngaren från 1984.

- Strikta vad gäller ”puts o studs”
- Tagit hand om oss
- Ställt upp för oss när det dykt upp problem
- Bra stöd av befälet när vi tjänstgör på fältkompanier
- Rett upp olika problem
- Bra stämning på kompaniet. Vi har haft det bra på T 3.

Några i åhörarskaran sträckte märkbart på sig när de hörde detta.

I Norrlandsträngaren 1994 skriver Tommy Jeppsson. Tommy är ju väl känd hos Norrlandsträngare som en person som verkligen värnar om förbandets goda anda. Tommy säger så här: ”Många övningar i fält är grunden för god förbandsanda. Det grundar kamratskap och lojalitet. Närmaste chefs personliga kvalitéer och egenskaper är viktiga. Ordning och reda – yttre stilen ger sammanhållning. Mässens roll som social kontaktpunkt utanför tjänsten får inte glömmas bort”.

Arbete inför försvarsbeslut 1996 påverkade vad

som skrivs i Norrlandsträngaren under dessa år. Ett mera uppgiftsriktat ledarskap kan skymta i det som kan läsas under åren. Uppgiften att lösa uppdraget och det på ett bra sätt går delvis före arbetet med att utveckla förbandsandan. Det kan man bl.a. läsa i Öv Staaff inledningsord i Norrlandsträngaren 1994: ”Ytterligare stärkt förbandsandan och sammanhållning mellan alla T 3 kamrater. Snits, puts och personlig stil har fått en uppsträckning hos såväl fast anställd personal som hos vpl”.

I Norrlandsträngaren 1995 skriver Öv Staaff följande: ”Just nu har vi t ex fått ekonomiska besparingskrav fram till 1996 på oss, som tidigare skulle påstått vara helt ogenomförbara. Men attityden nu är att vi ställer upp, förstår bakgrunden och kommer att göra vårt bästa”.

Efter att ha läst utgivna Norrlandsträngaren kan jag konstatera att en sammanfattning skulle kunna vara denna. Många säger detta:

- Relation mellan befäl och vpl. mycket bra
- Våra soldater trivs rent socialt på T 3
- Kamratskap mellan befälen (oavsett grad) är bra. Korta beslutsvägar. T 3 adelsmärke, man bryr sig om varandra
- Kunskap, kreativitet o kamratskap har gett

Norrlandsträngarna vår stolthet och sammanhållning

Informell ledarskapstil har skapat en positiv förbandskultur.

Verksamheter som också har stor betydelse för en god förbandsanda:

Gruppsammansättning: Hur olika personer från olika miljöer kom tillsammans och fungerade på ett utmärkt sätt såväl på kasern som ute i fält (Västernorrlands inland möter Östermalm/Söderkisar) är också ett exempel på hur god förbandsanda skapar förutsättningar för en fungerande förbandsenhet.

Idrotten på T 3 har alltid varit mycket viktig. Idrotten har alltid fått en stor plats i T 3 verksamhet och som på ett tydligt sätt skapat den goda anda som fanns vid förbandet. Konkurrens ute i terrängen men efteråt trevlig samvaro. Tänker bl.a. på tävlan mellan befälskårerna, som var ett uppskattat inslag i verksamheten vid T 3.

Seniorklubbens verksamhet är också bevis på T 3 goda förbandsanda. Jag glömmer aldrig det jobb man gjorde i museet och de fina och intressanta utställningar som där visades.

T 3 Kamratförening:

Viktig för personalen och för att föra traditioner vidare in i framtiden. Våra träffar är ett bra exempel på en fortsatt god förbandsanda. T 3 lever vidare med dessa träffar.

Civil personal: En personalgrupp, som man inte får glömma och som också bidrog till den goda förbandsandan, var alla civila som arbetade vid T 3. Visst kunde man ibland ha olika uppfattningar hur allt skulle göras men så allvarligt var det inte.

Jag glömmer själv inte när man skulle ta ut övningsmateriel och fick frågan: "Vilken övning skall du ha?" Svaret kunde då bli: "Då räcker det med 4 minor! Erfarenheten har talat."

Till sist.

Man kan inte sluta att imponeras av T 3 när förbandet skulle utbilda sina sista värnpliktiga? Det stod tidigt klart för befälskadern, att om det

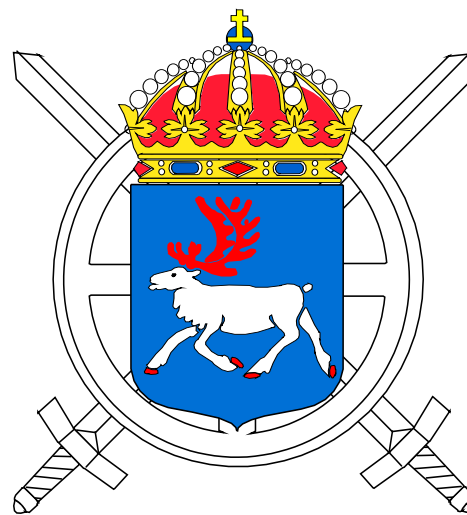
inte gick att rädda förbandet så skulle i alla fall T 3 falla med flaggan i topp. Utbildning i toppklass.

Med det engagemang som T 3 mobiliserade sitt sista utbildningsår, vill jag hävda att GUBataljonen var en av de bästa som utbildats.

T 3 fick år 2000 Värnpliktsrådets pris *Försvarsmaktens bästa förband*.

Att klara av detta visar på god förbandsanda.

Jan Bergström

Hur T 3-anställda fick nya bostäder

Del 1. Krokvägen 8 och Linjeplan 20-22

I en serie om fyra avsnitt berättar Jan Molander om bostadsbyggandet på Remsle 1940-1965.

I december 1941 samlades ett antal män i Norrlands Trängkärs underofficersmäss för att planera ett flerbostadshus åt officerare och underofficerare vid T 3. En byggnadsförening började bildas. Till ordförande valdes förvaltare Göte Clarin, till sekreterare sergeant Sigfrid Zetterström och till vicevärd Gunnar Johnsson, ombudsman för Byggnadsarbetareförbundet.

Övriga ledamöter var ordföranden för byggnadsnämnden i Sollefteå socken E Frölander och byggmästare Rudolf Norlin. Styrelsesuppleanter blev byggnadssnickare John Henriksson, fanjunkare Walde-
mar Sterner och sergeant Nils Markhagen. Clarin,

Johnsson och Henriksson var tillsatta av Riksbyggens kansli i Stockholm.

Vid detta grundande möte informerade representanter för Riksbyggen om byggnadsförhållanden inom Sollefteå socken och stad, finansieringsmöjligheter och förslag om hustyp. Senare efterhörde möjligheterna till statliga tjänstebostäder, men det alternativet bortföll mycket snart. Anledningen var förmodligen att försvarsministern och den övriga socialdemokratiskt dominerade regeringen inte ville stödja inrättande av tjänstebostäder.

Den tiden var förbi, nu fick bostadsrättsföreningar och enskilda intressenter finansiera sina projekt med de lånemöjligheter som stod till buds.

Statens byggnadslånebyrå hade inrättats redan 1933 (samtidigt som egnahems-lånen infördes) för att stimulera nybyggnation av bostäder. För att söka motverka en nedgång av bostadsbyggande under andra världskriget utvidgades lånegivningen med tertiärlån. Det första lånet, bottenlånet, var ett primärlån för vilket låntagaren som säkerhet till banken gav exempelvis 50% av husets taxerings-

värde. Sedan kunde husbyg-garen ta upp sekundärlån (egnahemslån) och tertiär-lån för in-teckning (banksäkerhet) av ytterli-gare andelar av husvärdet. Till detta fanns dessutom för viss tid ränte- och amor-teringsfria tilläggs-lån.

Svenska Riksbyggen hade grundats som ett korporativ 1940 av byggfacken inom LO i en tid av brist på bo-städer och arbetstillfällen. Organisationen hade ett starkt bostadssocialt per-spektiv och ville påverka samhällsplaneringen samt bostadsområdets utform-ning och funktion. Att sti-mulera bildning av bostads-rättsföreningar var den vik-tigaste uppgiften och som följd därav att vid husbyg-gande tillhandahålla tek-nisk, organisatorisk och ekonomisk rådgivning. Den på T3:s underofficers-mäss startade byggnadsföre-ningen ombildades således till *Riksbyggens bostads-rättsförening Sollefteåhus 1*, det första av fyra riks-byggeprojekt på Remsle med uppförande av sju fler-bostadshus under tiden 1942-50.

Sollefteåhus 1 skulle bygga tre hus, under byggfasen benämnda Block 1-3, som kom att få respektive adres-ser Movägen 66 och 68, (idag Linjeplan 20 och 22), samt Krokvägen 8. I första början var tanken att bara underofficerare skulle bo här, men föreningen efter-hörde sedan intresse för deltagande i projektet hos hela trängkärens personal, vilket som vi ska se föll väl ut. Redan med förenings-styrelsens sammansättning förankrades projektet både hos Sollefteå socken och byggnadsbranschen. Sedan

fördes förhandlingar med banker, markägare, RB och socknen.

I en framställning 26 febru-ari 1942 till Sollefteå stads drätselkammare och Sollef-teå sockens kommunal-nämnd skriver Göte Clarin: ”... Vi anhåller om att sta-den/kommunen ville för den byggnadsverksamhet med statliga lån, som igång-sätts och fullbordas före utgången av 31 december 1943, garantera subvention i form av tomt och kontant insats mellan 90-100% av hela byggkostnaden. Dessu-tom anhåller vi om att sta-den/kommunen går in som garant för de statliga lån som söks till 70-90% av byggkostnaden.”

Föreningen förlade sin byggverksamhet endast till Sollefteå socken (Den for-mella beteckningen var egentligen landskommun och denna sammanslogs med staden först 1945). det antogs att socknen skulle ställa tomtmark till förfo-gande. Dock medgav inte byggnadsplanen uppfö-rande av tillräckligt stora flerbostadshus. Till skillnad från söder om älven i Sollef-teå stad fick man inte bygga större än trefamiljshus i två våningar. Höga tomtpriser och begränsningar i gäl-lande byggnadsplan för Remsle kan ha berott på att kriget och en tilltagande efterfrågan på tomtmark kom oväntat 1939 för sock-enledning och markägare. En annan faktor utgjordes möjligen av en avvaktan inför sammanslagning med Sollefteå stad och därmed en gemensam stadsplane-läggning. Känt är endast att

byggnadsförbud rådde för ”*vissa delar av Remsle*”. Föreningen fick ändå till stånd önskad ändring i byggnadsplanen, inte minst genom stöd från kårchefen, överste Qvarnström, som vi ska återkomma till.

Tomtmarken för Block 1 och 2 köptes från Josef och Emma Hjelmqvist. Det rörde sig om två områden på en fastighet om 1,3 hek-tar, som fick övertas för 2 kr/kvm (40 kr idag) eller totalt 6 088 kr.(115 500 idag). Marken för Block 3 förvärvades från Arthur och Gunhild Qvarnström. Hon var dotter till den tidigare ägaren av Remsle nr 2, An-ders Hansson. Här var det också fråga om två områ-den, tillsammans knappt 0,3 hektar för 1:10 kr/kvm.

Efter avstyckningen av tom-terna vände sig Clarin till Styrelsen för Ådalens övre vägdistrikt och anhöll att 800 m av landsvägen mel-lan punkt 52 och sockengränsen mot Multrå skulle ”förskottsbyggas”, det vill säga tidigare än planlagt och före förenings-medlemmarnas inflyttande 1 oktober. Många fler hus, inte bara de båda närmast liggande husen (block A och B), skrev Clarin, skulle komma att byggas i områ-det innan bostadsbehovet var täckt. Trots flera påstöt-ningar och en anhållan 1949 från landshövdingen till Väg- och vattenbygg-nadsstyrelsen fick remslе-borna vänta på denna väg ända till mitten av 1950-talet.

Jan
Molander

Trängträff i Sollefteå 2 – 4 juni 2023

2023 är det åter dags för Trängträff i Sollefteå. Våra fem kamratföreningar möts för en helg med gemensamma aktiviteter. Vår första träff hölls 2008 på T 2 i samband med Regimentets dag. Åren efter möttes vi i Linköping respektive Hässleholm och 2011 var det T 3:s tur. Vi bjöd på stadsvandring, besök i Thaiändska paviljongen och vid Döda fallet. Middag hölls på Appelbergs med underhållning av Titti Sjöblom och kvällen avslutades på Museets takterrass.

2017 höll Trängklubben i programmet som var förlagt till Stockholm och en kryssning. Åren efter besöktes Linköping och Hässleholm. Därefter, 2020, var det tänkt att vi skulle stå värd, men pandemin kom i vägen och vi har tre gången fått skjuta fram arrangemanget. Men, inte ger vi upp för det. Planeringen är i gång för 2023 och vi konstituerar en "övningsledning" i början av september. Planeringsinriktning är ett program från fredag till söndag som innehåller bl.a. följande:

Start fredag efter lunch med inkvartering, försvarsinformation från I 21 och kanske även Göta Trängregemente. Middag.

Lördag, information från föreningarna, stadsrundtur med besök på T 3 och nya I 21.

Besök på High Coast Whiskey (Box Whisky destilleri) i Sandslån.

Båtfärd längs Ångermanälven med middag ombord på M/S Ådalen (Sandslån - Sandöbron- ev HögaKustenbron).

Boende är ännu inte klart men inriktningen är såklart Hotell Hallstaberget. Se programmet som en plan och förändringar kan ske.

Turistsäsongen i Sollefteå är som bekant kortare än i södra Sverige och att ha vår träff, som tidigare, i september blir svårt. Vi planerar istället för första helgen i juni 2023, dvs 2-4 juni.

Information kommer att skickas löpande till föreningarna och detaljprogram presenteras i nästa nummer av Norrlandsträngaren som kommer före jul.

Välkomna

Föreningsuppgifter

Ordförande:
Kjell Åström
070-669 39 37
kjellastrom59@gmail.com

Vice ordförande:
Bertil Olofsson
070-675 41 94
bertil_olofsson@hotmail.se

Sekreterare:
Arne Hedvall
070-555 36 62
ag.hedvall@telia.com

Kassör:
Göran Nordström
070-654 20 93
tvaguran@icloud.com

Ledamöter:
Bengt Olofsson
070-191 38 04
bengt566@hotmail.com

Karl-Anders Ödlund
070-576 62 33
kalle.odlund@telia.com

Barbro Sjö Dahl
070-33 63 410
barbro.sjodahl@sollefteå.se

Plusgiro: 33 69 14 - 7
Årsavg. 150 kr

www.norrlandstrangarna.se

T 3 Kamratförening
c/o Kjell Åström
Skärvstavägen 32
881 30 Sollefteå